

24/12-20 Julbön från kobåset i Hogla

Julafton har ingen fastställd kollekt men om du ändå vill sätta in en kollekt går den till Act Svenska kyrkan (del av julkampanjen).
Sätt gärna in kollekt via
swish 123 633 08 98
eller bankgiro 848-5252.
Tack för ditt bidrag!

Ingrid Eklund – präst
Bernt Hede – textläsning
Per Nestor – foto

Inledning

Det är julafton och du är välkommen till en liten andakt bland djuren på gården i Hogla utanför Sala. Gårdens ägare, Per Sjöberg, bedriver här blandat jordbruk med djurhållning i liten skala. Är man lite till åren kommen är det lätt att drömma sig tillbaka till mor- och farföräldrars småbruk och går man ytterligare ett par tusen år tillbaka så hamnar vi kanske i liknande miljö som omgav den händelse som vi får höra om i julevangeliet.

Julevangeliet

Det berättas i bibeln, närmare bestämt i Lukas två, att vid Jesubarnets födelse så gick det till som så:
kejsaren där borta i Rom, han hade kommit på en helt ny taktik att undersåtarna förtrycka och samtidigt göra sig rik.
"Ni ska alla härmed skattskriva er", blev sagt, i en sträng förordning från landets ockupationsmakt.
"Bege er med det snaraste till ert ursprungs stad" hette det i påbudet som inte gjorde någon glad.
Josef, som var av kunglig ätt, drog upp till Betlehem på första bästa sätt.
Man kan tycka att det var dristigt gjort utav karl'n som tog sin Maria med trots att hon väntade barn.
Att resan tog sin rundliga tid, det kan man väl lätt förstå, eftersom Maria satt på åsnan och Josef gick bredvid.
Väl framme i Davids stad, Betlehem, så fanns det inget husrum kvar alls att få för dem.
Att det nu blev kris, det kan man väl lätt förstå, eftersom barnet också föddes alldeles strax därpå.
Det blev en präktig gosse, helt enligt skriftens ord, och hans första bädd det blev i stallets foderbord.
Samma natt var några herdar ute och vaktade sina får.
Plötsligt får de se hur en Herrens ängel framför dem står.
Med stor förfäran åhörde de ängelns förkunnande ord om Frälsaren, Messias, ankomst hit till vår jord.
Men det fattade de i alla fall att han fötts samma natt och kunde beses i ett av Betlehems stall.
Lika plötsligt samlades en stor änglahär som lovprisade Gud och sjöng ungefär så här:
"Ära vare Gud i höjden och till människor ett gott behag."
Skönt klingade rösterna från en ny gryende dag.

När herdarna följde den väg som ängeln hade beskrivit för dem
då var de strax framme vid Maria och Josefs hem.
Där fann de barnet lindat och i krubban lagt
och alla förundrade sig stort över det som ängeln hade sagt.
När besökarna sig tillbaka drog,
en trött och begrundande Maria allt till sitt hjärta tog.

Betraktelse

Tänk att det är julafton och har ni sett var jag är någonstans? I en sådan här gammaldags, härlig ladugård.
Så här på julen då längtar jag särskilt mycket tillbaka till min morfars ladugård. Där stod de, kossorna, som
gav oss mjölk. Och där stod hon, Sara, min alldeles egen kossa som delade mina tankar och funderingar.
Hon tittade på mig med sina varma bruna ögon, så fyllda med mildhet och vishet.

Där i morfars ladugård hängde det en ensam lampa som spred sitt svaga sken. Det var dunkelt, det var
ladugårdsvärme, djuren idisslade och ljud av rörelse och andetag. Var det något liknande som Maria
upplevde där i stallet när hon födde Gud som människa, Jesus?

På ett golv bestrött med halm, långt från det kliniskt rena, enklare än en koja, där blir Gud född till
människa för vår skull. Numera när jag tänker på min morfars ladugård och den där svaga lampan, i vars
sken min mamma och min mormor mjölkade, handmjölkade kossorna, morgon och kväll, då tänker jag på
upplevelsen av frid och ro.

Även om skenet från lampan var svagt så räckte det ändå till för att lysa upp i vråna och jag tänker, att det
här ljuset från julnatten, det får lysa upp i vår värld. Det kan tänkas, eller tyckas, fördunklat av alla dess
måsten på julen: köphysteri, man ska städa, man ska göra så mycket och det ska vara särskild mat och i år
när vi inte kan fira jul precis som vanligt. Men genom allt det här så tänker jag att det ändå lyser igenom
Guds frid till oss människor.

Jag är ju inte i min morfars gamla ladugård, den finns inte kvar, utan i en annan och kan ni tänka er - den
här underbara kossan som står bredvid mig och är lite blyg - hon heter också Sara. Ja du, Sara, du har fött
flera kalvar och du vet nog mer om livet än vad jag vet. Jag tror nog att det är så. I ditt inre bär du på en
vishet som är nedlagd i hela skapelsen. Och tänk att Jesusbarnet låg i en krubba fylld av halm precis som du
står här i halm och jag sitter här i halmen.

Gud kom till jorden som ett litet barn, lades i en krubba värmdes av djurens värme och visade att vi hör
ihop, att vi faktiskt behöver varandra. Så ta hand om er alla därhemma och därute. Just du är ju en länk i
skapelsens kedja och Jesus - Gud med oss, på hebreiska Immanuel, föddes för att lära oss det.

Du är älskad för den du är. Evangeliets ljus lyser för dig fast ibland så kan det verka dunkelt.

Häri från ladugården önskar Sara och kalvarna, Bernt och Inger, Per, bonden Per och jag er alla en riktigt
fridfull jul.